

HOMILIE 13^E ZONDAG DOOR HET JAAR B ZA 30 JUNI / ZO 1 JULI 2012

"Hij die veel had verzameld, had niet teveel, en hij die weinig had verzameld, kwam toch niet tekort." Als deze slotwoorden van de eerste lezing eens waar kon zijn, dan zouden er alleen maar tevreden mensen op deze wereld wonen. Iedereen heeft genoeg om van te leven. Maar ons geluk hangt niet alleen af van koopkracht en hoeveel luxe en comfort we ons kunnen permitteren. Genoeg mensen zijn rijk, maar nog niet gelukkig. Soms zouden ze hun hele rijkdom voor gezondheid en levensgeluk willen inwisselen. Niet voor niets wensen wij ons bgv nieuwjaar ook bij een verjaardag alle goeds toe en een goede gezondheid. Gezondheid is een kostbaar bezit. In het evangelie is Jairus dan wel een man die veel bereikt heeft in zijn leven, maar nu wil hij alles kwijt, als hij zijn dochttertje maar mag behouden. En de vrouw die aan bloedvloeelingen leed had aan artsen haar hele vermogen uitgegeven. Materieel bezit verbleekt, als we niet gezond zijn of als we een kind dreigen te verliezen zoals Jairus.

Het evangelie beschrijft het menselijke leed onverbloemd. Jairus en de vrouw zijn ten einde raad. Hun enige toevlucht is Jezus. Inderdaad is Jezus gekomen om mensen in hun lijden nabij te zijn en heil te brengen, dwz heel making van deze schepping die gebroken is. "Mijn dochttertje kan elk ogenblik sterven, kom toch haar de handen opleggen, opdat ze mag genezen en leven," luidt de noodkreet van Jairus. En de vrouw grijpt zich vast aan het kleed van Jezus, want zei ze bij zichzelf: "Als ik slechts zijn kleren kan aanraken, zal ik al genezen zijn." We kunnen het natuurlijk afdoen, door te zeggen, dat deze mensen ten einde raad zijn en zich daarom aan elke strohalm vastgrijpen. Dat mag dan wel zo zijn, maar Jezus is niet slechts een strohalm. Hij is degene die heil brengt en die mensen namens God in hun leed nabij wil zijn. In Jezus heeft God naar mensen omgezien. In Jezus trekt God zich het lijden van mensen aan, alsof Hijzelf lijdt en de pijn ervaart die mensen ervaren. "Ik was ziek," zegt Jezus. "Ik had honger, ik had dorst, ik was naakt enz." God vereenzelvigd zich met ons. Dat is meer dan enkel medelijden. Het is de solidariteit Gods met ons, die gestalte krijgt in Gods menswording in Jezus. Hij is voor ons arm geworden, terwijl Hij rijk was, opdat wij aan de rijkdom Gods deel zouden krijgen, aan Gods liefde, barmhartigheid en troost, zo lezen we in de eerste lezing.

Om ons een beeld te geven hoe God met mensen omgaat, zijn ons in het evangelie twee verhalen verteld, die met elkaar verstrengeld zijn. De genezing van de vrouw die werkelijk ten einde raad is, is al zo'n groot wonder, maar voor de opwekking van het dochttertje van Jairus schieten alle woorden tekort. Toch zijn deze wondertekenen niet zomaar goocheltrucjes van Jezus. Beide wonderen zijn enkel mogelijk door het geloof. Na de genezing van de vrouw sprak Jezus: "Dochter, uw geloof heeft u genezen." Bij Jairus wordt het nog duidelijker gesteld, want Jezus lijkt er te laat aan te komen. "Uw dochter is al gestorven." Waarop Jezus tot Jairus zegt: "Wees maar niet bang, maar blijf geloven." Hoe kan Jezus dat zeggen? vragen wij ons af. Voelt hij wel aan, wat deze vader is overkomen? Maar Jezus dringt aan: "Blijf geloven!" Maar wat kan geloven nu nog betekenen zullen u en ik ons afvragen? Geloven mag toch geen zoethoudertje zijn. Hier is immers een afgrond van pijn. Hier zijn mensen eerder geneigd om God te verwensen. En toch zegt Jezus: "Blijf geloven." Maar hoe hier te geloven in het onmogelijke? Jairus denkt er geen ogenblik aan, dat zijn dochter weer zal herleven, nu zij gestorven is. Toch laat hij Jezus niet los. Hij stuurt Jezus niet weg uit zijn leven. Hij laat hem niet gaan. En gebukt onder lijden en rouw gaat hij met Jezus tot bij het dode kind.

"Blijf geloven," zegt Jezus. Voor Jairo betekent dat: In het hart van de verwarring Jezus toch niet loslaten of Hem wegsturen uit je leven. Geloven is: tegen alle argumenten van het verstand in niet met Jezus breken. Niet iedereen kan dat volgen, immers zijn vrienden lachen hem uit.

Maar omdat Jairo aan Jezus vasthoudt en zijn geloof niet opgeeft, zal Jezus ook Jairo kunnen vasthouden. Dat maakt het mogelijk, dat Jezus iets voor Jairo kan doen. Dan kan Jezus een teken stellen van zijn nabijheid als de Heer van het leven. Hij neemt het meisje bij de hand en zegt: "talita koemi, lieveling, sta op" en hij laat het meisje weer opstaan.

Maar niet alleen het meisje maar zovelen helpt Jezus opstaan, die ondanks alles de deur van het geloof - al is het maar op een kiertje - openhouden in de richting van Hem. Geloven is juist Jezus niet loslaten als alles en iedereen ons schijnen alleen te laten. Dat is geloven. Dan kan de angst niet meer overheersen, want er is iemand die je bij de hand neemt en zegt: Sta op uit je zorg, uit je verdriet. Kom weer tot leven.

Hoevelen hebben dat uit eigen ervaring niet kunnen bevestigen, zoals eens iemand tegen mij zei: Terugkijkend heb ik toch het gevoel geholpen te zijn. Blijf geloven. Sta op uit je verdriet. Amen.